



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Brevis Institvtio De Salvtari Poenitentia Peccatoris

Viexmont, Claude de

Coloniae Agr., 1725

VD18 1361598X

Cap. VI. Quòd timor recidiui impedire non debet resurrectionem lapsi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50113)

relictus est? quis sperauit in eo, & confusus est? Pius & misericors Dominus, protector est omnibus inuocantibus eum in veritate.

QVOD TIMOR RECIDIVI IMPE-
DIRE NON DEBET RESVRRE-
CTIONEM LAPSI,

CAP. VI.

AT dixeris, Certò scio, quòd in totum non possum à peccatis meis abstinere, vnde recidium timens pœnitentiam nolo incipere, ne nouissimus meus error peior sit priore. R. Duo sunt vascula, frater charissime, quæ sæpiùs luto inficiuntur, quorum vnum sæpiùs mundatur, alterum, verò in sordibus suis obdurescere sinitur, vtrum horum esse dices sordidius, & vnde sordes auellentur difficiliùs? nimirum illud, quod sæpè inficitur, & nunquam abluitur. Id ergo ad tuum transfer animum. Putásne felicius multò tecum actum iri, si impœnitens inconfessusque non cesses peccata peccatis addere, quàm si sæpè recidens, sæpè etiam resurgas, & pœnitens peccatorum veniam sæpè habeas? Qui frequenter resurgit, non tam frequenter recidit, quia ex frequenti pœnitentia à multis peccatis auocatur, & ad Dei offensam timidior reditur; nec tam multis peccatis est onustus, quòd de multis per pœnitentiam sit à Deo absolutus. Qui verò à peccatis suis resurgere non curat, eum grauis omnium peccatorum suorum sarcina grauat, & ex maleuola voluntate pœnè incessanter peccat: & plerumque ipsi in

Vascula li-
sosa.

Simile.

Resurgere
frequenter
est opti-
mum.

Consuetudo
seu mala
voluntas
peccandi.

pec-

peccatum vertitur, quod viro iusto causa meriti efficitur. Velut aranea, si quid sani comederit, illud statim in veneni malignitatem conuertit. Et sicut ne somnus quidem Sanctorum vacat merito: quod timentibus Deum omnia cooperentur in bonum; & bonis bona sunt omnia, etiam quæ malis essent mala: Haud secus malis multa fiunt mala, etiam quæ bonis essent bona: sicuti & videmus quòd venenum mors est homini, quod tamen est vita serpenti, & ignis à ferro tollit rubiginem, qui tamen molliorem consumit materiam.

Aranca;

Rom. 8.

Resurgere nolle est grauissimum.

Post reciduum resurgendum est.

Proverb. 24

Non tam malum est cecidisse, quam post lapsum iacere & nolle resurgere, peius est spernere pœnitentiam, quam Dei transgredi legem: peius est Dei offensam satisfactione nolle pacate, quam peccando Dei bonitatem offendere. Sicque re verâ hic tuus error nouissimus peior sit priore. Incarceratus si exire nolles, quia iterum incarcerati timeres, nõne stultus & demens esses? si languere mortifera quapiam ægritudine, recusaresne sanitatem recipere, timens postea in eundem morbum recidere? Igitur si cecidisti, surge: si non cessas recidere, non cesses resurgere. Navis sæpe exhauritur, quæ sæpe aqua impletur: vestem tuam sæpiùs mundas, quam sæpiùs luto maculas. Iustus septies in die cedit, septies etiam resurgit: sed iusti non amittit denominationem, qui semper resurgit per pœnitentiam. Sic & tu, vbi primùm te peccasse agnoueris, statim refuge ad interiorem contritionem cordis, & firmam habe volunta-

L terra

tem tempore & loco confitendi, & Deo pro sua offensa satisfaciendi. In qua voluntate si mors subitanea te præueniret, anima tua in refrigerio esset: quæ alioqui in peccatis suis repentina morte deprehensa, æterna mulctaretur gehenna.

Victus quis
dicatur.

Diabolo
ne cesseris.

Dauid.
2. Reg. 12.

Diabolus
vetat resur-
gere.

Ignorásne eam esse certaminis conditionem, non vt nunquam quis cadat, sed vt nunquam cedat: non is victus dicitur, qui sæpè cecidit, sed qui ad extremum non cessit. Sed quo modo certandi vires possis reparare, resistere, aut repugnare, cum protinus abiecto clypeo armisque relictis te tuis hostibus dedas, eorumque affectibus te totum permittas? cum ut vulneratus fueris statim fugias, nec omnino ad certamen redeas? Si in ipso certaminis conflictu cecidisti, statim resurge: si vulneratus es, vulnere mox medicinam adhibe, si deiecit te diabolus & elisit per peccatum, resurge per pœnitentiam, & rursus sta contra eum. Dauid cecidit in adulterii peccatum grauissimum, & adulterio coniunxit homicidium: sed quid postea? nunquid permansit iacens? nõne surrexit, & denuo contra inimicum fortior stetit, cumque tandem sibi subiecit?

Diabolus, quàm maximè potest, te peccantem adiuuat, tibi que ad votum obtemperat, ne si à peccato desistas, & per pœnitentiam resurgas, anima tua de manibus suis elabatur, sicque diutino suo labore frustretur. Diabolus quantò hominem possedit diutius, tantò dimittit difficilius. Quia enim ad vitam resurgere

gere nequit, te sibi ad mortem socium quærit, cui melius obtemperare non potes, quam si eius suggestione assidue pecces, & cum irreparabiliter lapsus resurgere non cures. Qua in

re, dum ei consentis, firmissimum pactum cum eo pepigisse videris: & quia irreparabiliter lapsus est, ita similiter non resurgendo ei sis comes. Tibi tot peccatorum pestibus infecto

Mors peccati.

viuere, viuere non est, sed vitam confundere, & vsque ad inferni portas magis magisque appropinquare. Viuus quidem es corpore, sed

mortuus mente: vita tua non est dicenda vita, qua soli morti viuis, expediret etenim tibi, qui quotidie in anima moreris, vt citò corpore morerèris, tibi melius esset omnino non viuere, quàm quotidie secundum mortem viuere: & melius non nasci, quam per peccatum

quotidie mori. Quoties peccasti, toties æternam mortem meruisti. Quòd si pro vno peccato id mereris, quid pro innumeris peccatis

Pœna pro multis peccatis.

tuis mereberis? pro tot tantisque peccatis, quam intolerabilis erit gehenna, cum pro vno peccato tot sustineantur tormenta? tantò ibi

quisque intolerabiliorem habebit damnationem, quantò hic maiorem habuerit iniquitatem. Tibi verò, qui bonorum operum nihil,

malorum autem multam copiam tecum deferres, quantum pœnarum immineat, dicere non opus est.

Satis mirari non possum, quo modo dormire possis securus, & voluptatibus tuis frui intrepidus. Si enim Regi à te offenso exosus

Periculosum in peccato esse. Simile.

esset, à quo in horas singulas crudelissimæ mor-

tis latam in te sententiam expectares, rideresne, & voluptatibus tuis vacandum putares? Nunc autem cum propter plurima, eaque grauissima peccata tua, æternæ mortis contra te lata sit sententia: & Dominus, vt tui misereatur, expectans suam suspenderit sententiam, si fortè conuersus se inflectat ad misericordiam: quam districti iudicii sui sententiam forsitan hodie, forsitan hac ipsa hora in te exequetur. Quo modo igitur quasi in certissima pace securus esse potes? in maiori es periculo, qui vel cum vno peccato mortali dormis, quàm si cum septem hostibus tuis capitalissimis. Profectò si animam tuam videres, eius sceditatem erubesceres: si, quanta damna per peccatum incurris cognosceres, de perpetrando peccato nunquam cogitares.

Maius periculum est, cum vno peccato mortali esse, quàm cum septem hostibus capitalissimis.

Seruitus peccati.

Ioan. 8.

Malus, qui regnat, seruus est, iustus verò, & si seruiat, liber est, Peccatum

Peccando Deum tuum tibi facis inimicum, diabolum verò tibi constituis Dominum, & qui priùs adoptione eras Dei filius, post peccatum diabolo efficeris seruus, imo etiam peccati ipsius: & quod pessimum est, tot dominorum, quot peccatorum. Omnis enim qui facit peccatum, seruus est peccati: à quo qui deiectus es, huic & seruus addictus es, & in abiectissimis erubescendisque ministeriis felicitiùs seruires homini, quàm tuæ libidini: cum ipsa sæuissimo suo dominatu te sibi subiiciat, & nihil aliud, quàm quod suggererit, agere permittat. Malus etiam si regnet, seruus est: iustus verò etiam si seruiat, liber est: nec caret regia potestate, qui corpori suo nouit rationaliter imperare. Deus peccatum adedò odit,

vt eius odio omnia penè opera sua destruxerit, id est, mundum per diluuium, vt etiam ad illud exterminandum morti tradiderit vnigenitum suum. Nónne is maximè odit inimicum, qui eius odio interficere velit filium? Deus nec in cælo nec in terra tam charum habet amicum: quin si vllò peccato mortali eum inquinatum offenderit, eum exhorreat, ipsumque vas peccati, id est, peccatorem in gehennam ignis perpetuò detrudat: similiter enim sunt Deo odio impius, & impietas eius. Veluti si pretiosissimum vas sordibus plenum mallet in mare proiicere, quàm sordibus expurgare. Nonne sordes illas valde tibi fuisse exosas oporteret, propter quas pretiosissimum vas perdere voluisses? Et veluti beneuola mater, si puerulum suum, quem tenerrimè amat, in fornacem ardentem nunquam liberandum proiciat, nónne magnum quid, & matri valde exosum necessario fuerit, propter quod in dilectum filiolum id ausa sit designare?

Quantùm Deo peccatum displicet, tantùm illud diabolo placet: idque adeò, vt à creatione mundi in perpetrandis peccatis, & alliciendis ad ea hominibus indefessè peruigilauerit, (iisque tametsi innumeris) nunquam satiari potuerit. Post commissum peccatum mortale, ita es in potestate diaboli, vt statim iure suo te possit sibi vendicare, & secum ad inferni supplicia rapere: nisi Dei te ad pœnitentiam expectantis summa misericordia, & Angeli custodis tui sedula custodia diabolum impediret, ne pro suo iure in te ageret. Tibi præ-

Deo exosum.

Peccatum quàm Deo odiolum.

Sapien. 14.

Similitudo optima.

Peccatum diabolo gratum. Notet hæc indies peccans, quam fidelis seruus fiat diabolo. Peccator in potestate diaboli.

Peccatum
inferno de-
testabilius.

Vbi nulla
dominatur
iniquitas,
ibi nulla
nocebit ad-
uersitas.
Vniuersa
bona ope-
ra per pec-
catum mor-
tale mori-
untur.

staret habere mille dæmones in corpore, quàm vnum mortale peccatum in mente. Vnde Anselmus, si hic cernerem peccati pudorem, & illic inferni horrorem, & vni eorum necessariò oporteret me immergi: priùs in inferno me immergerem, quàm me in torporem peccati dimitterem: vnde plùs mallet mundus à peccato, gehennam intrare, quàm peccatorum sorde pollutus, regna cælorum tenere. Hactenus Anselmus. Si peccatum plus est detestandum quàm infernus, peccato quid esse potest detestabilius? si nullum esset peccatum, nullum esset inferni tormentum: nulla noceret aduersitas, si nulla dominaretur iniquitas; sola hæc potest nocere, & vt cætera non profint efficere.

Quamdiu manes in peccato mortali, nihil boni operis potes operari, quod ad vitam æternam tibi sit meritorium. Et sicut radix non mittit humorem ad ramum putridum, nec Sol visum ac oculum maculâ opertum, sic & tu tanquam Ecclesiæ membrum putridum & mortuum (quis enim te viuum dicat, cui non est relicta vox confessionis, nec sensus compunctionis?) es expers multorum bonorum, quæ fiunt & facta sunt in vniuersali Ecclesia, spoliarisque omnibus bonis & meritis, quæ vnquam in hac vita fecisti; omnibus quoque virtutibus & gratiis, quas priùs à Deo habuisti, in quantum nihil tibi conferunt ad vitæ æternæ consecutionem, sicut & mortuus bonis suis fruendi aut alia acquirendi non habet facultatem. Et præterquam quòd mille alia mala peccatum consequuntur, etiam miserimus ille
mentis

mentis tuæ sibi malè consciæ cruciatus te, quo-
 cunque ieris, insectatur. Peccatum enim dum Conscientiæ
 agitur, actum displicet: cuius vermis dum non vermis.
 moritur, iam ex hac vita inferos suos anima
 tua patitur. O homo cùm in honore esses, Psalms 48.
 non intellexisti: comparatus es iumentis infi- Peccatoris
 pientibus, & similis factus es illis: & qui priùs vilitas.
 eras dignus cælo & spiritualibus gratiis, post
 peccatum dignus non es pane, quò vesceris:
 & summo bono priuatus, summam miseriam
 incurristi. Sicut virtus animæ est pulchritu-
 do, ita & peccatum eius est turpitudine: si ani-
 mam tuam videres, eius vilitatem & miseriam
 erubesceres, eique pristinæ dignitatis gratiam
 reparare studeres. Dum habes sagittam in
 corpore eam festinas extrahere: & in lutum
 lapsus statim conaris resurgere: sordes corporis
 cum tanta diligentia abluis, tuam verò ani-
 mam in peccatorum sordibus dimittis? & cùm
 non pro corpore anima, sed corpus factum sit
 pro ea, tamen animæ curam negligis, & cor-
 poris curam in omni desiderio perficis. Ani-
 mam, qui negligis, etiam si corpus colas, &
 curæ habeas, vtrumque corrumpis: quòd si
 illam coleres, & curæ haberes, etiam si
 hoc negligeres, vtrumque
 saluares.

